

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2020 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Sędziowie: sędzia Katarzyna Obst

Ławnicy: Alina Biegańska, Agnieszka Kobylińska, Krystyna Hoffa

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Grunwald w Poznaniu Krzysztofa Kapuścińskiego

po rozpoznaniu w P. na rozprawach w dniach 25. 11. 2019r., 05. 03. 2020r., 09. 06. 2020r.

sprawy:

R. R., syna W. i K. z domu K., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w dniu 8 grudnia 2018 roku w P. na ul. (...) używając względem R. H. przemocy w postaci uderzenia w plecy i uderzenia pięścią w głowę zabrał w celu przywłaszczenia torbę zakupową z zawartością oraz saszetkę, w której znajdował się portfel z pieniędzmi w kwocie 900 złotych i jednocześnie spowodował u pokrzywdzonego ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu w postaci: złamania zęba obrotnika z przesunięciem odłamu, złamania łuku kręgu odcinka szyjnego kręgosłupa C1, podwichnięcia stawu szczytowo potylicznego prawego, złamania kości twarzoczaszki w tym wielołamowego złamania ściany dolnej, górnej, przedniej i tylnobocznej prawnej zatoki szczękowej z wpukleniem odłamów do wnętrza zatoki, częściowego wgłobienia kości jarzmowej prawej, złamania ściany bocznej prawego oczodołu a także lekkich obrażeń: jak obrzęk nad oczodołem prawym, podbiegnięcie krwawe, liczne otarcia naskórka twarzy, rana łuku brwiowego prawego, których następstwem była niewydolność wielonarządowa, która rozwinęła się w przebiegu leczenia obrażeń czaszkowo-mózgowych i śmierć pokrzywdzonego w dniu 14 lutego 2019 roku

tj. o przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. oraz z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

1. oskarżonego R. R. uznaje za winnego tego, że w dniu 8 grudnia 2018 r. w P., używając wobec R. H. przemocy w postaci uderzenia pięścią w tył głowy, zabrał mu w celu przywłaszczenia torbę z zakupami i saszetką z dowodem osobistym i portfelem, w którym były pieniądze w kwocie około 900 zł, jednocześnie powodując nieumyślnie śmierć pokrzywdzonego, który doznał obrażeń ciała w postaci złamania zęba obrotnika z przesunięciem odłamu, złamania łuku kręgu odcinka szyjnego kręgosłupa C1, podwichnięcia stawu szczytowo-potylicznego prawego, złamania kości twarzoczaszki w tym wielołamowego złamania ściany dolnej, górnej, przedniej i tylnobocznej prawnej zatoki szczękowej z wpukleniem odłamów do wnętrza zatoki, częściowego wgłobienia kości jarzmowej prawej, złamania ściany bocznej prawego oczodołu, których następstwem była niewydolność wielonarządowa, która rozwinęła się w przebiegu leczenia obrażeń czaszkowo-mózgowych na skutek czego pokrzywdzony zmarł w dniu 14 lutego 2019 r. - tj. przestępstwa z art. 280 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 155 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 280 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 17 maja 2019 r.,

3. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej,

4. na podstawie § 1, § 17 ust. 1 pkt 2 i ust 2 pkt 5, § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3. 10. 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. B. kwotę 1.402,20 zł,

Karolina Siwierska Katarzyna Obst

Alina Biegańska Krystyna Hoffa Agnieszka Kobylńska

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 446/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.			

1. USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	R. R.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	<p>Oskarżony R. R. w dniu 8. 12. 2018 r. w godzinach wieczornych na ul. (...) w P. zaatakował pokrzywdzonego R. H. (lat (...)) uderzając go pięścią ze średnią siłą w tył głowy. Pokrzywdzony upadł na chodnik, a oskarżony zabrał mu torbę z zakupami oraz saszetką z dowodem osobistym i portfelem, w którym były pieniądze w kwocie około 900 zł, a następnie uciekł z miejsca zdarzenia.</p> <p>Pokrzywdzonemu pomocy udzielił J. K. (1), który wezwał policję i karetkę pogotowia. Pokrzywdzony został przewieziony do szpitala.</p> <p>Na skutek uderzenia w tył głowy i upadku na chodnik</p>	<p>Wyjaśnienia R. R. – k. 56-58, 101-102, 107-108, 180, 320</p> <p>Zeznania R. H. – k. 6-7</p> <p>Zapis monitoringu – k. 18, 20</p> <p>Zeznania J. K. (1) – k. 11, 181-182</p> <p>Opinie pisemne i ustna biegłej z (...) K. P. – 33-37, 63-64, 90-97, 257-259</p> <p>Karta karna – k. 88-89 i odpis wyroku – k. 111</p> <p>Opinia z AŚ - 305-307</p>

pokrzywdzony
doznał złamania
zęba obrotnika z
przesunięciem
odłamu, złamania
łuku kręgu odcinka
szyjnego kręgosłupa
C1, podwichnięcia
stawu szczytowo
potylicznego
prawego, złamania
kości twarzoczaszki
w tym
wielołamowego
złamania ściany
dolnej, górnej,
przedniej i
tylnobocznej
prawnej zatoki
szczękowej z
wpukleniem
odłamów do wnętrza
zatoki, częściowego
wgnięcia kości
jarzmowej prawej,
złamania ściany
bocznej prawego
oczodołu, a także
lekkich obrażeń:
jak obrzęk nad
oczodołem prawym,
podbiegnięcie
krwawe, liczne
otarcia naskórka
twarzy, rana łuku
brwiowego prawego.

W przebiegu
leczenia obrażeń
czaszkowo-
mózgowych u R.
H. doszło do
niewydolności
wielonarządowej,
która w dniu 14
lutego 2019 roku
doprowadziła do
jego śmierci.

		<p>Obrażenie, którego doznał pokrzywdzony w wyniku uderzenia w tył głowy, a mianowicie złamanie zęba obrotnika (kostnej części pierwszego kręgu szyjnego) stanowiło chorobę realnie zagrażającą jego życiu.</p> <p>Obrażenia pokrzywdzonego zlokalizowane w obrębie twarzoczaszki powstały w mechanizmie biernym, na skutek jego upadku na chodnik.</p> <p>Oskarżony R. R. od kilku lat jest osobą bezdomną.</p> <p>Oskarżony był jeden raz karany sędownie - wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 18 stycznia 2019 r. za przestępstwo z art. 278 § 1 kk na karę 1 roku ograniczenia wolności.</p> <p>W Areszcie Śledczym w P. ma dobrą opinię.</p>
Fakty uznane za nieudowodnione		

Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	R. R.	Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 części rozstrzygającej wyroku	Oskarżony R. R. nie uderzył pokrzywdzonego R. H..	Wyjaśnienia R. R. – k. 56-58, 101-102, 107-108, 180, 320

2. OCena DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	
	Wyjaśnienia oskarżonego Zeznania J. K. (2)-dziewicza Opinie biegłej K. P. Dokumenty	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, czyli do kradzieży na szkodę R. H.. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego były zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego i zapisem monitoringu. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka J. K. (1), albowiem były konsekwentne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.	

		<p>Świadek jako osoba obca zarówno dla oskarżonego, jak i pokrzywdzonego nie miał powodów, by składać niezgodne z prawdą zeznania narażając się tym samym na odpowiedzialność karną.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał opinie biegłej z dziedziny medycyny sądowej K. P., albowiem wiedza doświadczenie zawodowe i bezstronność biegłej nie budziły wątpliwości. Opinie były jasne, pełne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności.</p> <p>Zebrane w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły żadnych zastrzeżeń. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał podstaw.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Wskazać L.p. odnoszącą się do faktu z pkt 1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.</p>	
	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której twierdził, że nie</p>	

		<p>uderzył pokrzywdzonego. W tym zakresie były one sprzeczne z zeznaniami R. H., z których jasno wynika, że sprawca, który zabrał mu torbę najpierw go zaatakował uderzając w głowę. Poza tym z opinii biegłej z dziedziny medycyny sądowej K. P. wynika, że pokrzywdzony nie mógł doznać wszystkich stwierdzonych obrażeń w mechanizmie biernym, czyli w wyniku upadku na chodnik. Zdaniem biegłej pokrzywdzony został uderzony w tył głowy (w ten sposób powstała część obrażeń) i upadł do przodu na chodnik (w ten sposób powstała reszta obrażeń). Należy podkreślić, że zeznania pokrzywdzonego i opinia biegłej są wzajemnie spójne i tworzą logiczną całość. Zdaniem Sądu oskarżony nie przyznał się do uderzenia pokrzywdzonego chcąc umniejszyć swoją winę i odpowiedzialność karną.</p>	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>			
	<p>Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.</p>	<p>Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.</p>	
<p>#</p>	<p>3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>		

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	Pkt 1 wyroku	R. R.
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
<p>Prokurator zarzucił R. R. popełnienie przestępstwa z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k. oraz z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Sąd po wnikliwej analizie okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynu, którego dopuścił się oskarżony nie podzielił w całości stanowiska prokuratora w zakresie zaproponowanej przez niego kwalifikacji prawnej.</p> <p>Sąd nie miał wątpliwości, że oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona przestępstwa rozboju, albowiem uderzając pokrzywdzonego pięścią w głowę, a zatem stosując wobec niego przemoc fizyczną zabrał mu w celu przywłaszczenia jego mienie w postaci torby z zakupami, w której była również saszetka z pieniędzmi i dowodem osobistym.</p>			

Wina oskarżonego w tym zakresie, jak również kwalifikacja prawna tego czynu z art. 280 § 1 k.k. są oczywiste i nie budzą żadnych wątpliwości.

Zdaniem Sądu oskarżony swoim działaniem wyczerpał również znamiona przestępstwa z art. 275 § 1 k.k., albowiem niewątpliwie przewidywał i godził się na to, że w torbie z zakupami może być również portfel i dokumenty pokrzywdzonego. Wiele osób wybierając na zakupy zabiera ze sobą siatkę, do której wkłada portfel i dokumenty. Dotyczy to przede wszystkim mężczyzn, gdyż kobiety zwykle noszą portfel i dokumenty w torebce. W tej sytuacji uznanie, że oskarżony dopuścił się kradzieży dowodu osobistego pokrzywdzonego z zamiarem ewentualnym jest w pełni uzasadnione.

Sąd nie podzielił jednak stanowiska prokuratora, że działanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k., czyli spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonego. Zdaniem Sądu Prokurator kierował się w tym przypadku wyłącznie skutkiem czynu oskarżonego wskazanego przez biegłą z zakresu medycyny sądowej, nie

wnikając w ogóle w zamiar sprawy. Tymczasem analiza okoliczności przedmiotowych i podmiotowych tego czynu nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony uderzając pięścią w tył głowy pokrzywdzonego przewidywał i godził się na to, że spowoduje u niego chorobę realnie zagrażającą życiu. Tym bardziej nie można przyjąć, że tego chciał. Celem pokrzywdzonego nie była bowiem chęć skrzywdzenia pokrzywdzonego, ale zabór jego mienia, a zastosowana przemoc miała mu to tylko umożliwić. Nie była to zresztą przemoc szczególnie nadmierna, czy brutalna. Oskarżony zadał pokrzywdzonemu tylko jedno uderzenie, ze średnią siłą i nie posługiwał się żadnym ciężkim lub ostrym narzędziem. Zdaniem Sądu absolutnie nie mógł przewidzieć, że spowoduje tak ciężkie obrażenia ciała u pokrzywdzonego, które niewątpliwie miały charakter przypadkowy i niestandardowy. Należy również pamiętać, że oskarżony nie był nigdy wcześniej karany za przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu, a zatem brak jest podstaw do przyjęcia, że jest osobą agresywną i brutalną. Stanowisko Sądu w tym zakresie jest zbieżne z licznymi orzeczeniami

Sądów Apelacyjnych.
Przykładowo Sąd
Apelacyjny w Krakowie w
wyroku z dnia 23. 01.
1992 r. II Akc 190/91
stwierdził: „Uderzenie
pięścią w twarz na ogół
nie powoduje choroby
realnie zagrażającej życiu,
ani innych skutków
przewidzianych w art.
156 § 1; zwykle jest
to następstwem uderzenia
przez ofiarę głową
o twarde powierzchnie:
ścianę, chodnik, jezdnię,
zatem nie jest objęte
zamiarem umyślnym
sprawcy, bo przecież
większość uderzeń pięścią
w głowę skutków takich
nie powoduje. Dlatego
Sąd Apelacyjny podobne
zdarzenia kwalifikuje
zwykle jako występki
nieumyślnego
spowodowania śmierci z
art. 155”. Podobnie Sąd
Apelacyjny w Krakowie w
wyroku z dnia 9. 01. 1997
r. II AKa 291/96: „Cios w
twarz najczęściej upadku
nie powoduje, a upadek
na ogół nie powoduje
obrażeń mózgowych, więc
zwykle śmierci. Dlatego
czyny takie w praktyce
kwalifikuje się od dawna z
art. 155, a nie z art. 156 § 3”.

Mając na uwadze
powyższe rozważania
Sąd uznał, że śmierć
pokrzywdzonego była
objęta winą nieumyślną
oskarżonego w formie
niedbalstwa
przewidywania, że cios
pięścią zadany w tył
głowy spowoduje taki

<p>skutek. W konsekwencji Sąd zakwalifikował ten czyn z art. 155 k.k., oczywiście w kumulacji z art. 280 § 1 k.k. i art. 275 § k.k. albowiem oskarżony swoim działaniem wyczerpał znamiona trzech przestępstw.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania.</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania.</p>			
#	3.5. Uniewinnienie		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia.</p>			
<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
R. R.	1.	1.	<p>Uznając winę oskarżonego R. R. w zakresie przypisanego mu czynu za udowodnioną, Sąd wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Ustalając wymiar kary dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k. Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy ustalaniu wysokości kary dla oskarżonego uwzględnił również wysokość szkody oraz całokształt okoliczności łagodzących i obciążających.</p> <p>Okoliczności łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - częściowe przyznanie się oskarżonego do winy - dobra opinia o oskarżonym z Aresztu Śledczego w P.

		<p>Okoliczności obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wcześniejsza karalność oskarżonego - zuchwałość działania oskarżonego wyrażająca się w zaatakowaniu na ulicy starszego człowieka <p>W tym miejscu należy wspomnieć, że Sąd nie uwzględnił wniosku Prokuratora o wymierzenie oskarżonemu kary grzywny, albowiem oskarżony jest osobą bezdomną i nie posiada żadnego majątku. Ponadto odbywając karę 4 lat pozbawienia wolności będzie praktycznie pozbawiony możliwości zarobkowych. Z tego też powodu Sąd nie orzekł wobec oskarżonego nawiązki.</p>
--	--	--

<p>5. <i>Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>Zawarte w WYROKU</i></p>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.
R. R.			Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 17 maja 2019 r.

6. Omówienie innych zagadnień			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.</p>			
7. KOszty procesu			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
R. R.	3. i 4.	<p>Z uwagi na bardzo trudną sytuację majątkową oskarżonego i orzeczoną wobec niego karę czterech lat pozbawienia wolności Sąd zwolnił go z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych uznając, że ich egzekucja byłaby całkowicie bezskuteczna.</p> <p>Na podstawie przepisów powołanych w pkt. 4 wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. B. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,</p>	

	które nie zostały opłacone nawet w części.	
6. 1Podpis		
Sędzia Karolina Siwierska Sędzia Katarzyna Obst		